

forbi den staaer i aabenbar Strid med den ogsaa af Fleertallet nærede Anskuelse om Næringsfattens Forkastelighed, og tillige forbi Fleertallets Formodning om en Overbebyrdelse af de Hjelpefatthende alene er bygget paa en Betragtning af Antallet paa dem, der udrede hver af de to omhandlede Skatter. Af Antallet af de Skatthende kan man nemlig ikke slutte til en Overbebyrdelse af de Hjelpefatthende, medmindre det deels er givet, at enhver Yder af begge Classer har samme Skatteevne, og man tillige veed, at de Hjelpefatthende nu ere saa høit beskattede, at en yderligere Forøgelse af deres Skat vilde blive utaalelig for den Enkelte. Det er imidlertid saa langt fra, at nogen af disse to Forudsætninger finder Steb, at snarere det Omvendte er Tilfældet. Medens der saaledes blandt de Næringsfatthende findes enhver, selv den fattigste Haandværker, der har Borgerbrev paa at drive en vis Næring, findes der blandt de Hjelpefatthende alle dem, der have Evne til at betale Skat, nemlig 1) alle de med Borgerbrev forsynede Næringsdrivende, der enten ved deres Næring eller andet Erhverv have Evne til foruden deres Næringsfat tillige at kunne deeltage i Hjelpefattens, 2) alle de, tildeels velafslagne Embedsmænd, der boe i Hovedstaden, 3) den store Mængde Capitalister, som opholde sig her, og endelig 4) alle saadanne Personer, der udenfor de anførte Classer antages at kunne betale Skat. — Man vil saaledes see, at Skatteevnen mellem de to omhandlede Classer af Skatthedere er saa ulige som vel muligt, og navnlig vil det være klart, at man ikke med Nette vil kunne tale om en Overbebyrdelse af de Hjelpefatthende til Fordeel for de Næringsdrivende, selv om Skatten var betydelig, da hiin Klasse, som nævnt, i sig indbefatter alle de Næringsdrivende, der have Evne til at betale Skat. Hertil kommer, at medens Kjøbenhavns Communalbestyrelse i 1853 eenstemmig vedtog, at Næringsfattens burde aldeles ophæves, hovedsagelig fordi de Næringsdrivende ikke som saadanne høste større Nytte af Communens almindelige Goder end Stadens andre Indvaanere, saa har en Majoritet af 16 Borgerrepræsentanter i Forening med Magistraten ifjor foreslaaet indført en ny Skat paa Nærigen, der i sit samlede Beløb

kun vil andrage omtrent en Trediedeel af det Beløb, som man antog vilde falde paa Hjelpefattens alene, og det sees altsaa, at hverken Magistraten eller Borgerrepræsentationens Majoritet vil kunne finde en Overbebyrdelse af de Hjelpefatthende i Mindretallets Forslag, der kun fordrer Næringsfattens Beløb nedfat til en Trediedeel af den samlede Sum af begge Skatter. Minoriteten i Borgerrepræsentationen bestod ved den nævnte Leilighed af 12 Repræsentanter, der alle vare imod al Næringsafgift og altsaa endnu mere maae ønske Mindretallets Forslag vedtaget. Tager man tillige i Betragtning, at det Beløb, der efter Mindretallets Forslag bliver at ligne paa Hjelpefattens, kun udgjør omtrent 140,000 Daler, altsaa en Sum, der fordeelt efter fornuftige Regler paa alle Stadens skattedygtige Indvaanere, vil være aldeles umærkelig for den Enkelte — saa vil det formeentligt staae klart, at Fleertallets Frygt for en Overbebyrdelse af de Hjelpefatthende, hvis Mindretallets Forslag antages, er aldeles ubegrundet.

Jeg ønsker imidlertid hovedsagelig at lette Næringsfattens Tryk for dem, der ikke have Evne til at yde noget Bidrag til Communen. Det er nemlig i sig selv lige saa ubilligt, som det fra Communens Synspunkt er uklogt, at beskaffe saadanne Personer, fordi man der ved bidrager til at føre dem et Skridt nærmere til at falde det Offentlige til Byrde. Jeg har derfor ikke kunnet blive staaende ved en Forandring af Forholdet mellem de to Skatters Beløb, men maa, for at naae min nævnte Hensigt, tillige foreslaae, at de Næringsdrivende, der efter de hidtil fulgte Regler ville være at paaligne en Næringsfat af ikke over to Portioner, aldeles fritages for den nye Skat. De Skatthedere, som en saadan Bestemmelse vil komme tilgode, bestaae nemlig næsten udelukkende af Familiefædre, der ikke have noget synderligt Erhverv, idet allerede den Næringsdrivende, der har een Svend og selv den ubetydeligste Bontil, ansættes til et høiere Portionsantal, naanfeet Antallet af hans Børn og hans øvrige Omstændigheder. Det vil altsaa i Almindelighed være dem, der ikke have nogen Skatteevne, der paa denne Maade ville